

szej poprawy zaopatrzenia rynku w 1973 r. — Monitor Polski Nr 52, poz. 275) wytwarzanych przez:

- 1) przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniach przemysłowych objętych planem centralnym — ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Cen,
- 2) uspołecznione przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości — ustalają właściwe ze względu na siedzibę producenta komisje cen prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

2. Wykaz artykułów lub grup artykułów, których ceny są ustalane w trybie ust. 1, określi Przewodniczący Państwowej Komisji Cen.

§ 11. 1. Ceny detaliczne artykułów nie objętych wykazem określonym w § 10 ust. 2 ustalają:

- 1) w odniesieniu do artykułów objętych koordynacją branżową — naczelnicy dyrektorzy właściwych zjednoczeń wiodących,
- 2) w odniesieniu do artykułów nie objętych koordynacją branżową, a wytwarzanych przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniach przemysłowych objętych planem centralnym — naczelnicy dyrektorzy tych zjednoczeń,
- 3) w odniesieniu do artykułów nie objętych koordynacją branżową, a wytwarzanych przez uspołecznione jednostki drobnej wytwórczości — dyrektorzy (zarządy) jednostek nadrzędnych (zjednoczeń terenowych, wojewódzkich związków spółdzielni) producentów tych artykułów.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może w uzasadnionych wypadkach i na okres przejściowy zastrzec do swojej właściwości ustalanie lub obniżanie cen artykułów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 12. 1. Dyrektorzy (zarządy) jednostek, o których mowa w § 11 ust. 1, upoważnieni do ustalania cen detalicznych, mogą obniżać ustalone przez siebie ceny, z zastrzeżeniem przepisów § 3 i § 11 ust. 2. Obniżka cen może być dokonana również na wniosek zainteresowanych organizacji handlu wewnętrznego, a w wypadkach, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 3 — na wniosek terenowej jednostki tych organizacji.

2. Obniżki cen, o których mowa w ust. 1, dotyczą również zapasów artykułów w jednostkach handlowych.

3. Wyniki przeszacowania zapasów z tytułu przeceny, o której mowa w ust. 1 i 2, nie podlegają rozliczeniu z budżetem Państwa. W razie sprzedaży artykułów na zasadach komisji wyniki przeszacowania zapasów pokrywają producenci tych artykułów.

§ 13. 1. Dyrektorzy (zarządy) jednostek, o których mowa w § 11 ust. 1, upoważnieni do ustalania i obniżania cen detalicznych, obowiązani są do uzgadniania wysokości tych cen z zainteresowanymi organizacjami handlu wewnętrznego lub ich terenowymi jednostkami.

2. Obowiązek uzgadniania, określony w ust. 1, dotyczy również wysokości dodatkowej marży handlowej (§ 4).

3. Jeśli cena lub dodatkowe marże handlowe nie mogą być ustalone z braku wymaganego uchwałą uzgodnienia, a producent nie wyraża również zgody na zastosowanie zasad sprzedaży komisowej, decyzję — na wniosek jednej ze stron — podejmuje odpowiednio Przewodniczący Państwowej Komisji Cen lub komisja cen prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 14. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen zapewni kontrolę prawidłowości stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej zasad ustalania cen, określonych przepisami uchwały.

§ 15. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen i z zainteresowanymi ministrami zapewni — począwszy od 1974 r. — statystyczną informację o dostawach wyrobów, których ceny ustalane są według zasad określonych uchwałą.

§ 16. Tracą moc uchwała nr 71 Rady Ministrów z dnia 12 marca 1968 r. w sprawie ustalania cen detalicznych szczególnie atrakcyjnych artykułów nowo wprowadzanych na rynek, utworzenia funduszu przecen i ryzyka produkcji oraz funduszu wzornictwa, zmieniona uchwałą nr 136 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1969 r. (Monitor Polski Nr 36, poz. 271) i uchwałą nr 53 Rady Ministrów z dnia 12 marca 1971 r., oraz wydane na jej podstawie przepisy, z tym że pozostają w mocy ceny ustalone na jej podstawie do czasu ich zmiany w trybie określonym niniejszą uchwałą.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

171

UCHWAŁA Nr 146 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1973 r.

w sprawie korzystania przez nauczycieli i nauczycieli akademickich oraz ich współmałżonków z ulgi taryfowej przy przejazdach kolejami.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. Nr 16, poz. 114) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Nauczycielom i nauczycielom akademickim, objętym przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. Nr 16, poz. 114), zatrudnionym w wymiarze nie niższym niż 50% obowiązkowego wymiaru godzin, oraz nauczycielom zatrudnionym w organach administracji szkolnej przysługuje ulga taryfowa w wysokości 50% przy przejazdach kolejją.

2. Ulga przysługuje od pełnej opłaty przy przejeździe w dowolnej klasie pociągami osobowymi, pośpieszными i ekspresowymi na wszystkich liniach przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, z wyjątkiem relacji pociągów lub przejazdów w obrębie obszarów, dla których ustalone są specjalne opłaty.

3. Ulga taryfowa przysługuje również nauczycielom i nauczycielom akademickim:

- 1) urlopowanym do sprawowania mandatu poselskiego,

- 2) zwolnionym od pracy zawodowej lub urlopowanym do pełnienia funkcji w radach narodowych, w organizacjach politycznych lub społecznych, w związkach zawodowych i w organizacjach międzynarodowych,
- 3) urlopowanym na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela lub przepisów szczególnych.

4. Ulga taryfowa przysługuje również współmałżonkom nauczycieli i nauczycieli akademickich uprawnionych do ulgi.

§ 2. Ulga taryfowa nie przysługuje nauczycielom i nauczycielom akademickim i ich współmałżonkom, jeżeli nauczyciel przebywa na bezpłatnym urlopie, poza wypadkami określonymi w § 1 ust. 3.

§ 3. 1. Ulga taryfowa przysługuje również nauczycielom i nauczycielom akademickim, którzy przeszli na emeryturę lub rentę inwalidzką:

- 1) bezpośrednio z zatrudnienia, o którym mowa w § 1 ust. 1, albo

- 2) z innego zatrudnienia, jeżeli spełniają warunki do pobierania dodatku do emerytury lub renty określonego w art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela.

2. Ulga taryfowa przysługuje również:

- 1) żonom uprawnionych do ulgi emerytów lub rencistów, o których mowa w ust. 1, oraz wdowom po takich osobach, jeżeli pobierają one rentę rodzinną,
- 2) mężom uprawnionych do ulgi emerytek i rencistek oraz wdowcom po takich osobach, jeżeli pobierają oni rentę rodzinną.

§ 4. Dowodem stwierdzającym prawo do korzystania z ulgi taryfowej przy przejazdach kolejną jest legitymacja pracownicza lub legitymacja emeryta (rencisty) zawierająca odpowiednią adnotację.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

172

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 czerwca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zapasów nieprawidłowych podlegających bieżącej precenii i zasad rozliczania skutków tej preceny.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 marca 1972 r. w sprawie zapasów nieprawidłowych podlegających bieżącej precenii i zasad rozliczania skutków tej preceny (Monitor Polski Nr 23, poz. 134) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 po wyrazach „handlu zagranicznego, oraz” dodaje się wyrazy „w organizacjach spółdzielczych prowadzących działalność produkcyjną i”,
- 2) w § 4 ust. 4 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „W organizacjach spółdzielczych wyniki preceny rozlicza się z funduszem zasobowym lub spółdzielczym funduszem rozwoju.”,
- 3) w § 5 dodaje się na końcu wyrazy: „a w organizacjach spółdzielczych na spółdzielczy fundusz rozwoju”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrychowski

173

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 czerwca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń oraz ustalenia norm kosztów uzyskania niektórych wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 11 ust. 1 pkt 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lutego 1968 r. w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń oraz ustalenia norm kosztów uzyskania niektórych wynagrodzeń (Monitor Polski z 1968 r. Nr 7, poz. 40, Nr 47, poz. 330, z 1969 r. Nr 34, poz. 253 i z 1970 r. Nr 43, poz. 344) wprowadza się następujące zmiany:

1) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) ze sprzedaży prawa autorskiego oraz wynagrodze-

nia za tłumaczenie cudzych utworów będących przedmiotem prawa autorskiego, jeżeli wynagrodzenia za tłumaczenie wypłacane są członkom Związku Literatów Polskich . . . . . 50%/o”;

- 2) pod lit. h) skreśla się wyrazy „z wyjątkiem czynności scenografa”;
- 3) lit. m) otrzymuje brzmienie: „m) za czynności reżysera, dyrygenta, kierownika literackiego, artystycznego lub muzycznego albo scenarzysty . . . . . 35%/o”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrychowski